

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/192/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

310/2012. (IX. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. március 12-én előterjesztett panasza alapján indult eljárást a 2012. szeptember 13-án – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Körmendi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrésztől alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrésztől alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. március 12-én postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyben az alábbiakról számolt be a Körmendi Rendőrkapitányság 2012. március 8-án foganatosított intézkedésével összefüggésben. A panaszost a fenti nap délutánján garázdaság gyanújával vitték be a rendőrkapitányságra, ahol elmondása szerint egy kopasz, fiatal r. törzszászlós vagy főtörzszászlós tettelesen bántalmazta. A panaszos hangsúlyozta, hogy ő erre okot nem adott, mivel semmilyen módon nem tanúsított ellenállást az intézkedéssel szemben.

A panaszos beszámolt róla, hogy az őt bántalmazó fiatal rendőr egy idősebb kollégájával a roma gyerekeket rendszeresen elkapja az utcán, leviszi az R. folyó partjára és összeveri őket.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszosnak négy gyermeke van, akik ezért már a boltba sem mernek egyedül elmenni. A szóban forgó két rendőr a fiatal lányokat folyton trágár szavakkal illeti. A panaszos beszámolt róla, hogy mindez nem csak az ő családját érinti, valamennyi roma családdal így bánnak a településen. Ezen túlmenően a panaszos megjegyezte, hogy panasza kizárólag a beadványában említett két rendőr ellen irányul, mert a rendőrkapitányság többi rendőre törvényesen jár el. A panaszos általánosságban megjegyezte, hogy a két rendőr sokszor „minden tetves cigányoknak elmondja őket”, utalva az emberi méltóságát rendszeresen ért sérelemre. A rendőröket feljelenteni a panaszosnak nem áll szándékában, mert attól tart, hogy őt vonnák felelősségre ártatlanul. Noha orvosa tanácsolta neki, hogy készíttessen látleletet, tekintettel arra, hogy tart egy esetleges feljelentés következményeitől, látleletet nem vetetett fel sérüléséről.

A panaszos a bántalmazás során elszenvedett sérüléséről fényképfelvételt csatolt, és eljuttatott a Testület részére egy ambuláns lapot is.

2) A dátum nélküli színes fényképen látható, hogy a panaszos arcának bal oldalán egy tenyérnyi méretű vörös folt keletkezett.

3) A panaszos mellékelte egy a K. városi Egészségügyi Szolgáltató Nonprofit Kft. Traumatológiai szakrendelésén 2012. március 9-én kiállított ambuláns kezelőlapot. A dokumentum szerint a panaszos a vizsgálat során elmondta, hogy a megelőző napon rendőrök bántalmazták. A rögzített státusz a következő: a panaszos arcának bal oldalán, a fültő előtt arcrá terjedő, tenyérnyi bevérzés volt látható. A panaszos fejét fájlalta, neurológiai kórjelet azonban nem produkált. A vizsgálatot végző orvos a sérülés jelelését, panasz esetén pedig kontrollvizsgálatot javasolt.

4) Az előadó testületi tag a panaszost 2012. március 22-én kelt levelében a panaszbeadvány pontosítására hívta fel. A Testület levelét a panaszos lánya 2012. március 24-én átvette, azonban a levél kézbesítése óta eltelt időben a panaszbeadvány kiegészítése nem érkezett meg a Testülethez.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Körmendi Rendőrkapitányság vezetője 2012. június 8-án kelt levelében tett jelentést a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének a panaszügy tárgyában keletkezett információkról.

2012. március 8-án 17 óra 15 perc körül a 107-es segélyhívószámra telefonon tett bejelentést a K. városi P. kocsmá alkalmazottja, miszerint egy ittas állapotban lévő személy zaklatja a vendégeket. A bejelentő rendőri intézkedést kért. A helyszínre 17 óra 18 perckor érkezett meg két körzeti megbízott, akiket a bejelentő fogadott. A bejelentő elmondta, hogy a „B.” becenévre hallgató panaszos nagyon ittas állapotban érkezett a vendéglátóhelyre, ahol ivott egy sört, majd miután kifizette, egy fröccsöt kért. A második italt a panaszos nem fizette ki, és a kocsmában való tartózkodása alatt mindvégig zaklatta a bejelentőt, valamint annak barátnőjét, H. V. K. városi lakost. A bejelentő felszólította a panaszost, hogy fizessen és

távozzon, mire ő a kezében lévő aprópénzt a fejéhez vágta. Mivel az agresszív férfi nem hagyta el a kocsmát, hogy elkerüljék az esetleges atrocitást, a hölgyek kimentek a kocsmá elé. Kint a bejelentő, barátnője javaslatára azonnal hívta a rendőrséget, mivel a panaszoson látszott, hogy „nem bír magával”, és nagyon féltek, hogy esetleg bántalmazásra is sor kerül. Kint beszélgettek, amikor a panaszos utánuk ment, és mindenfajta kommentár nélkül, tenyérral halántékon ütötte a bejelentőt.

A körzeti megbízottak az eseményeket követő másodpercekben érkeztek a helyszínre. A panaszos ekkor már nem tartózkodott ott, azonban információgyűjtést követően őt a K. város, A. J. u. X. szám alatti házban megtalálták. A panaszos személyazonosságának igazolására nem került sor, mivel többszöri felszólításra sem volt hajlandó igazolni magát. A „törvény nevében!” szavak előrebocsátásával közölt felszólításra sem reagált, ezért kényszerítő eszköz alkalmazására került sor. Kezeit hátra bilincseltek, majd a szolgálati gépjárművel a rendőrkapitányságra szállították. A bilincselés sérülést a panaszosnak nem okozott. Az előállított személlyel közölték, hogy szabálysértést követett el, ezért fel fogják jelenteni. Az előállítás közben a panaszos mindkét körzeti megbízottat folyamatosan szidalmazta, azt üvöltötte, hogy *„nem első bűncselekményes vagyok, engem nem vihettek el, ti rákos gecik, ismerem az ügyészt Sz.-városban,, én pár óra múlva kint leszek, ti meg a sitten fogtok rohadni, mert feljelenetek titeket”*.

A panaszossal szemben – az intézkedés idején hatályban volt – egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. Rendelet 27. § (1) bekezdésébe ütköző, személyazonosság igazolásával kapcsolatos köteleességek megszegése szabálysértés elkövetése miatt, valamint a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt intézkedtek.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint olyan hivatalos állományú személy nem vett részt a panaszossal szemben foganatosított intézkedésben, akire a panaszos személyleírása illene. A két körzeti megbízott r. törzsőrmester közel egykorú, mindketten fiatalok.

A panaszos az elkövetéskor saját bevallása szerint is erősen ittas állapotban volt, a jelentős mennyiségű alkoholt gyógyszerre itta, így az intézkedés napjáról semmire sem emlékezett. Kihallgatására ezért nem is került sor aznap, csak később, 2012. április 25-én.

A kapitányságvezető határozott állítása szerint sem az intézkedés, sem az előállítás során bántalmazásra nem került sor, az intézkedés ellen pedig az előállított nem élt panasszal.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint az intézkedések során soha nem történt faji, etnikai, vallási, nemi, vagy életkori megkülönböztetés. Az intézkedést törvényesen és jogszerűen hajtották végre. A Körmenyi Rendőrkapitányság kijelölt munkatársai kapcsolatot tartanak a roma közösségek képviselőivel, akiktől semmiféle jelzés nem érkezett a panaszos levelében részletezett gyermekverésekről, illetve a fiatal lányok inzultálásáról.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a panaszossal szemben az elmúlt három évben háromszor indult büntetőeljárás, szintén három esetben szabálysértési eljárás. A jelenleg folyamatban lévő 184/2012.bü. számú bűnügyben a K. Városi Ügyészség elrendelte a panaszos igazságügyi elmeorvosi vizsgálatát.

A kapitányságvezető számos dokumentumot eljuttatott a Testület részére, amelyek közül az alábbiakban a Testület a panaszbeadvány tartalmával közvetlen összefüggésben álló iratok ismertetésére szorítkozik.

2) A Körmendi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztálya 2012. március 8-án hivatalos feljegyzésben rögzítette, hogy aznap 17 óra 15 perckor P. P., a K. városi P. kocsmá alkalmazottja telefonon tett bejelentést a rendőrkapitányságra. A bejelentő rendőri intézkedést kért, mivel a vendéglátóhelyen egy ittas állapotban lévő személy zaklatta a vendégeket. A hivatalos feljegyzésen feltüntetettek szerint az intézkedést a kapitányságvezető levelében megnevezett két r. törzsőrmester foganatosította.

3) Az elfogás végrehajtásáról, valamint a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, 2012. március 8-án kelt jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. §-ának (19) bekezdése alapján igazoltatták, majd az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint, mint személyi szabadságában korlátozott személyt átvizsgálták, és az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, tetten érést követően elfogták. Az intézkedés során testi kényszert és bilincset alkalmaztak a panaszossal szemben, a bilincs alkalmazására az Rtv. 48. § b) és c) pontja alapján, támadás és szökés megakadályozása érdekében került sor. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett.

4) 2012. március 8-án a Körmendi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán sértettként hallgatták meg a vendéglátóhely pultosát. A jegyzőkönyv szerint az intézkedés napján 16 óra 30 perc körüli időben betért a borozóba egy ittas állapotban lévő férfi. A panaszos a pulthoz ment, kért egy üveg sört. A sértett kitétte neki – ekkor a panaszos már belékött, mert azt mondta, hogy ő kettőt kért. Majd kért egy fröccsöt is, amit már nehezen akart kifizetni. A sértettnek több alkalommal is fel kellett szólítania a férfit, hogy fizessen. Ekkor a panaszos egy 5 ezer forintos bankjeggyel fizetett, és hozzátette, hogy „okosan adjon vissza neki, mert ha nem, megöli”. A sértett a visszajárót odaadta a férfinak, aki közben folyamatosan szidta őt, nagyképűnek és beképzeltnek nevezte.

Ezután kért még egy fröccsöt, aminek az árát a sértett legalább tízszer kérte tőle. A panaszos nem akarta kifizetni, azt mondta, hogy majd kifizeti, ha akarja. Majd belenyúlt a zsebébe, és a zsebében talált összes aprópénzt a pultos fejébe vágta, ami a sértett fejét, arcát és mellkasát találta el.

Ekkor a sértett barátnőjével, aki szintén a borozóban tartózkodott, darts-ozni kezdett. A panaszos odament hozzájuk, többször ki akarta venni kezükből a darts-ot, a sértettet pedig meg is lökte. Mivel folyamatosan kiabált, a sértett figyelmeztette, hogy vegyen vissza a hangerőből, mert értesíteni fogja a rendőrséget. A sértett azt is közölte a panaszossal, hogy több alkoholt nem szolgál fel neki. Az elhangzottakon a férfi erősen felháborodott, ezért a további atrocitások elkerülése végett a sértett barátnőjével együtt inkább kiment az épület elé dohányozni. A férfi utánuk jött, ekkor a sértett felhívta a rendőrséget. Amint kiért a borozóból, a panaszos egy ízben erős ütést mért a sértett halántékára, tenyérrel. Az ütést látta a férfi családja is, mert ők pont akkor értek oda a borozó elé. A helyszínre érkezett 2 nő és legalább 8 férfi kiabálva kérdezte a panaszostól, hogy mit csinál, illetve, hogy normális-e, és figyelmeztették, hogy börtönbe fog kerülni.

A jegyzőkönyv tanúsága szerint a sértettet tájékoztatták, hogy a panaszos által sérelmére

elkövetett könnyű testi sértés magánindítványra büntetendő, ezért a sértett egyúttal kérte az eljárás megindítását és az elkövető felelősségre vonását.

5) A Körmendi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti és Idegenrendészeti Alosztályán 2012. április 12-én a panaszossal szemben indult szabálysértési ügyben készült meghallgatási jegyzőkönyv szerint a panaszos úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés napján gyógyszereire ivott alkoholt. A panaszos elmondta, hogy mivel tudata elhomályosult, előfordulhat, hogy nem igazolta magát, ha a rendőr azt írta feljelentésében. A panaszos a történetekre nem emlékezett, de úgy nyilatkozott, hogy „ha a rendőr azt állítja, hogy nem igazolta magát, akkor azt elismeri”.

6) A kapitányságvezető levelében foglalt állításnak megfelelően, a gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv 2012. április 25-én kelt, a Körmendi Rendőrkapitányság hivatali helyiségében. A panaszost garázdaság vétségének megalapozott gyanúja tárgyában hallgatták ki.

A panaszos vallomásában elmondta, hogy az intézkedés napján valójában a P. kocsmában járt, de sajnos nem igazán emlékszik a történetekre, mivel nagyon sok gyógyszert vett be, és arra ivott. A panaszos mindössze arra tudott visszaemlékezni, hogy sokat kiabált, és az épület előtt egyszer megütötte a pultos hölgyet. Saját bevallása szerint elképzelhető, hogy lökdöste is a bejelentőt, de erről nem tudott egyértelműen nyilatkozni. A panaszos a cselekmény elkövetését elismerte.

7) A Testület rendelkezésére állt a panaszossal szemben megtett szabálysértési feljelentés, valamint számos egyéb, a büntető- és szabálysértési eljárás során keletkezett irat is, azonban ezen dokumentumok olyan többletinformációkat, amelyek a panaszos által beadványában sérelmezettek kapcsán relevánsak lennének, nem tartalmaztak.

III.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. Az Rtv. 93. §-a értelmében továbbá a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület csak a panaszos alapvető jogait érintő, konkrét rendőri intézkedéseket vizsgálhat, amennyiben azzal kapcsolatos kifogásait a panaszos a Testületnél a fenti határidőben előterjeszti.

Beadványában a panaszos bántalmazásán túlmenően számos olyan eseményt kifogásolt, amelyek az érintett rendőrkapitányság munkáját általánosságban érintik, azonban konkrét intézkedésekhez nem kapcsolódnak. A panaszos a hivatkozott eseményeknek sem sértettjeit nem nevezte meg, sem időpontjukat nem közölte. A beadvány szerint a rendőrkapitányság két

munkatársa rendszeresen roma gyermekeket bántalmaz a folyóparton és fiatal lányokat inzultál verbálisan. A panaszos szerint a szóban forgó két rendőr időnként megjegyzéseket tesz saját és rokonsága roma származására, azonban ezen kijelentését a konkrét rendőri intézkedéssel nem hozta összefüggésbe.

A panaszos a Testület panaszbeadványának kiegészítésére irányuló felhívására a 2012. március 24-én megtörtént kézbesítés óta eltelt időben nem tett eleget, így a Testület mindössze a panaszos bántalmazása kapcsán rendelkezett olyan információkkal, amely a beadványt vizsgálatra alkalmassá tette – a panaszos által sérelmezett egyéb történésekkel összefüggésben nem.

A panaszos a Testület tudomására hozta, hogy 2012. március 8-án bevitték a rendőrségre, azonban panaszát kizárólag testi épségének sérelme vonatkozásában terjesztette elő. Levelében az előállítás tényét nem kifogásolta, igazoltatását és a kényszerítő eszközök alkalmazását pedig meg sem említette – ezen momentumokra csak a rendőrség által megküldött dokumentumokból derült fény. Tekintettel arra, hogy a Testületet a panaszbeadvány tartalma köti a rendőri intézkedés jogszerűségének megítélésakor, a Testület kizárólag a panaszos testi épséghez való jogának sérelmére korlátozta vizsgálatát, és az általa említett egyéb történések tekintetében hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében biztosított emberi méltósághoz való jogából levezetett testi épséghez való jogát, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy a rendőröknek fennállt-e intézkedési kötelezettsége a panaszossal szemben.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A kérdés megítélésével összefüggésben a Testület fontosnak tartja, hogy utaljon töretlen gyakorlatára, amely szerint az intézkedés alapjául szolgáló jogellenes cselekmény – akár szabálysértés, akár bűncselekmény – tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálhatja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a büntetőügyben eljáró, illetőleg a szabálysértési hatóságok szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján olyan esetekben, amikor a rendőrség valamely intézkedést vagy intézkedés-sorozatot azzal indokol, hogy azt az érintett által vélhetően elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés alapozta meg, a Testület azt vizsgálja (az érintett vétkességének kérdésében való állásfoglalás nélkül), hogy a bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének az adott

intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e.

A kapitányságvezető levelében foglaltak szerint a panaszossal szemben azért intézkedtek, mert egy helyi vendéglátóegység pultososa telefonon kért rendőri intézkedést. A telefonhívás tényét a rendőrkapitányságon az intézkedés napján kiállított hivatalos feljegyzés tanúsítja.

A rendőrkapitányság álláspontja szerint a helyszínen a panaszos ittas állapotban zaklatta a borozó pultosát és barátnőjét, nagy erővel aprópénzt vágott hozzá, és tenyérrel egy alkalommal halántékon ütötte. A panaszossal szemben a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésének megalapozott gyanúja merült fel, és mivel a későbbiekben személyazonosságát nem volt hajlandó igazolni, az intézkedés idején hatályban volt egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. Rendelet 27. § (1) bekezdésébe ütköző, személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelességek megszegése szabálysértés elkövetése miatt is intézkedtek vele szemben.

A panaszos a büntető- és szabálysértési eljárásokban gyanúsított minőségben lefolytatott kihallgatásai során az ismertett jegyzőkönyvek szerint lényegében a kapitányságvezető állításait megerősítette. A panaszos vallomásában elmondta, hogy noha állapotából kifolyólag nem emlékszik mindenre, abban biztos, hogy sokat kiabált és az épület előtt megütötte a pultos hölgyet, igazoltatásával összefüggésben pedig úgy fogalmazott, hogy mivel tudata elhomályosult, előfordulhat, hogy nem igazolta magát.

A Testület – anélkül, hogy a bűncselekmény, illetve a szabálysértés elkövetésének tényszerűségéről állást foglalna – azt állapította meg, hogy a panaszos magatartása a bűncselekmény, illetve szabálysértés intézkedéshez szükséges mértékű gyanúját mindenképp felvetette, így a rendőröknek intézkedési kötelezettsége állt fenn. Az intézkedési kötelezettség vonatkozásában a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

2) Beadványában a panaszos sérelmezte, hogy amikor a rendőrkapitányságra előállították, egy kopasz, fiatal r. törzszászlós vagy főtörzszászlós tettelesen bántalmazta. A panaszos egyéb kapcsolódó információt nem hozott a Testület tudomására, a bántalmazás körülményeit beadványában nem konkretizálta.

Panaszbeadványához egy dátum nélküli színes fényképet csatolt, amelyen arcának bal oldalán egy tenyérnyi méretű vörös folt látszik. A fentiekben ismertetett ambuláns kezelőlap a panaszos előadását rögzítve kitér rá, hogy a panaszos elmondása szerint sérülését rendőrök okozták. A rögzített státusz szerint arcának bal oldalán, a fültő előtt arcra terjedő, tenyérnyi bevérzés volt látható. A panaszos fejét fájlalta, neurológiai kórjelet azonban nem produkált.

A Testület a panaszos sérelme kapcsán hivatkozik az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőrkapitányság által megküldött iratokból kitűnt, hogy a panaszossal szemben valójában egy intézkedéssorozatot foganatosítottak a rendőrök, melynek jelentős részét a panaszos beadványában nem említette. A kapitányságvezető tájékoztatása szerint olyan hivatalos állományú személy nem vett részt a panaszossal szemben foganatosított intézkedésben, akire

a panaszos személyleírása illene. Válaszában a kapitányságvezető utalt rá, hogy a panaszos az elkövetéskor erősen ittas állapotban volt, az intézkedés napjáról semmire sem emlékezett. A panaszost állapota miatt az intézkedés napján nem tudták kihallgatni a rendőrkapitányságon. A kapitányságvezető határozottan állította, hogy sem az intézkedés, sem az előállítás során bántalmazásra nem került sor.

Az elfogás végrehajtásáról, valamint a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint az intézkedés során a panaszossal szemben testi kényszerszert és bilincset egyaránt alkalmaztak a rendőrök. A jelentés rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során kizárólag a panaszos és a megküldött rendőrségi dokumentumok, valamint az ambuláns kezelőlap állt rendelkezésére.

A fentiekkel kapcsolatban a Testület a következőket látja szükségesnek kiemelni. A csatolt ambuláns kezelőlap kétséget kizárólag bizonyítja, hogy a panaszos arcán az intézkedés másnapján, 2012. március 9-én egy olyan sérülés volt látható, amely akár bántalmazásból is származhatott. A panaszos az előadó testületi tag a tényállás pontosítását célzó kérdéseire ugyanakkor nem válaszolt, így a bántalmazás körülményeivel kapcsolatban bővebb tájékoztatást nem adott a Testület részére. A Testület rendelkezésére álló jegyzőkönyvekben a panaszos az intézkedés időpontjában fennálló állapotáról a kapitányságvezető tájékoztatásával megegyezően nyilatkozott: gyógyszerre jelentős mennyiségű alkoholt ivott. A fentiek következtében a panaszos saját bevallása szerint is alig emlékszik a 2012. március 8-án történt eseményekre. A bántalmazás tényét a panaszos előadásának ellentmondva a rendőrkapitányság határozottan cáfolta.

Mivel olyan egyértelmű bizonyíték, amely kétséget kizárólag alkalmas lett volna a panaszos elmondása és a rendőrségi álláspont közötti ellentét feloldására, nem állt rendelkezésre, a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőri intézkedés következtében sérült-e a panaszos testi épséghez fűződő alapvető joga, így a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezetett testi épséghez fűződő jogának sérelme nem volt megállapítható.

V.

A panaszos által előadott, a rendőrkapitányság általános tevékenységével kapcsolatos sérelmek tekintetében a Testület hatáskörének hiányát állapította meg. A Testület megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet az intézkedési kötelezettség teljesítésével összefüggésben. A panaszos bántalmazása kapcsán a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy sérülései miként keletkeztek, így a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezetett testi épséghez fűződő jogának sérelme nem volt megállapítható. Mindezek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdésének megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2012. szeptember 13.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET